

On és el meu Príncep Blau?

Un relat de: [Belén Porta Bonillo](#)

Quant de mal ens han fet els contes de fades!

Avui m'he quedat encantada mirant al Youtube el videoclip de "My heart will go on" (Titanic), ohhhhhhhhhhhhhhhhh, què maco! Quina parelleta, quina enveja!

A qui no li agradaria convertir-se en la Rose o en el Jack i viure una apassionada història d'amor? Però... existeixen les grans històries d'amor? Existeixen els Prínceps Blaus? Jo almenys no conec cap gran història d'amor com aquesta, ni cap Príncep Blau més que el que surt dibuixat al paquet de galetes PRÍNCIPE DE LU (mira que estan bones, però és clar, duren un segon a la boca i tota la vida al cul o congregades en un horrible "michelín").

Ais..., però també pobra Rose si en Jack li hagués sobreviscut, amb lo "pivón" que estava i en el "zampabollos" que s'ha quedat!

Però un cul gros, un "michelín" de més...és motiu per a que els Prínceps Blaus o les Princeses (Roses, com li voleu dir? hahah) deixin d'existir?

Encara que si està de bon veure encara millor..., cal recordar que la bellesa real es troba a l'interior de les persones, que som inevitablement imperfectes, i que per aquest motiu difícilment pot existir una història d'amor 10, en el que els amants són espectaculars i la seva relació inmillorable.

Havent escrit això, me n'adono que cal conformar-se amb menys per ser feliç, i sobretot...que no cal idealitzar el nostre Príncep Blau, que tant se val si és blau, vermell, lila o groc.